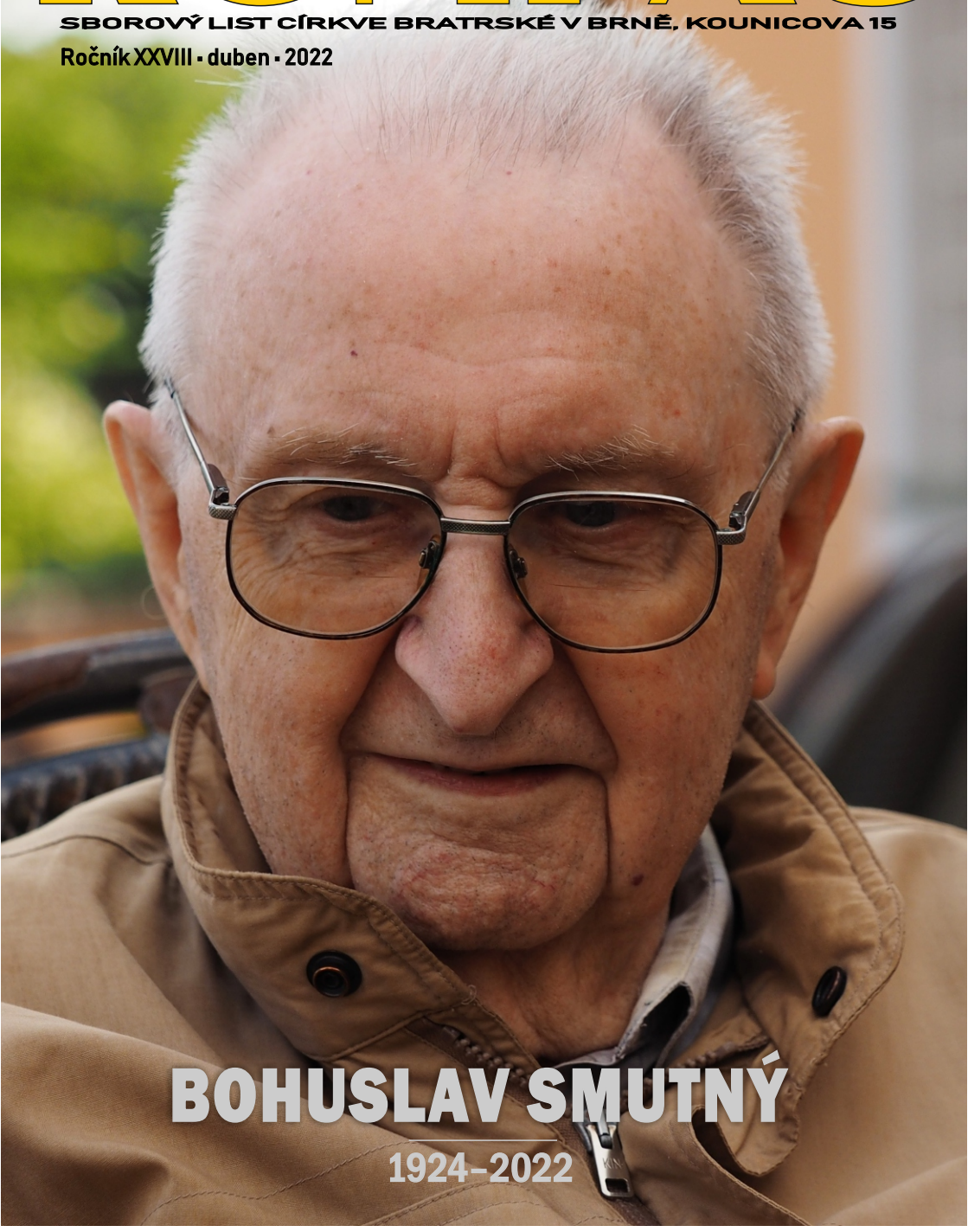

KOMPAS

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

Ročník XXVIII • duben • 2022

BOHUSLAV SMUTNÝ

1924–2022

2	Kalendárium	Josef Vávra
3	K obnově sboru	Lukáš Pacek
5	Sborová kronika	Lukáš Pacek
6	Vzpomínka na br. Bohuslava Smutného	z pohřebního rozloučení
8	Informace o projektu	Lukáš Pacek
10	Z jednání staršovstva	Noemi Komrsková
11	Vyznání Ukrajíně	Josef Vávra
14	Letopisy	Adéla Bischofová
15	Ze života mládeže	staršovstvo
17	Duben v našem sboru	

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: David Fajfr, archiv rodiny Smutných, Adéla Bischofová, Jára Štigler, Noemi Komrsková a webové stránky.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ

Brno Kounicova 15;

kazatelé:

Karel Hůlka (tel.: 604 991 260)

Daniel Komrška (tel.: 777 004 861)

kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17 až 19) – tel.: 530 342 302

<https://www.facebook.com/cirkev.bratska.kounicova>

Pobočka Diakonie:

Noemi Komrsková – tel.: 777 004 821

KOMPAS

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 24. 4. 2022. Příspěvky dodané po uzávěrce nemusí projít redakční úpravou. Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), Josef Vávra (gon@email.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), copy Martin Kulísek. Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-mail. Děkujeme.

Kalendárium

1. 4. – Mezinárodní den ptactva – na připomínku podepsání Konvence o ochraně užitečného ptactva z roku 1906.
3. 4. 1897 – ve Vídni zemřel německý hudební skladatel Johannes Brahms.
3. 4. 1922 – v Novém Městě nad Metují narozen významný protestantský teolog Jan Milíč Lochman. 🌸
7. 4. 1962 – v Praze zemřel český katolický spisovatel Jaroslav Durych. 📖
8. 4. 1922 – v Řepově u Mladé Boleslavi narozen významný český historik husitského, poděbradského a jagellonského období našich dějin Josef Macek.
12. 4. 1437 – v Praze slavnostně vyhlášena basilejská kompaktáta umožňující Čechům a Moravanům svobodné přijímání „pod obojí“ – tím byla legalizována skutečnost dvojí víry (katolické a utrakvistické) v našich zemích.
15. 4. – Velký pátek
15. 4. 1452 – ve vesničce Anchiano poblíž toskánského města Vinci narozen malíř, sochař a vynálezce Leonardo da Vinci.

► pokračování na straně 9

Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

K OBNOVĚ SBORU

Pokud chceme vést rozpravu o sboru, je nutné si uvědomit jednu věc: i když je církevní sbor sborem jednotlivých věřících, v rámci této rozpravy nehodnotíme duchovní život jednotlivců, ale celé skupiny. Ve staršovstvu jsme se nad otázkami týkajícími se naplňování poslání sboru opakovaně zamýšleli již od našeho zvolení v červnu 2020. Velice intenzivně však tato otázka vyvstala na počátku letošního roku. Z těchto jednání pak vyplynulo několik podstatných zjištění, o které bychom se s vámi rádi jako staršovstvo podělili.

Předně, a to je to, co nám dává odvahu s pokorou otevírat toto téma, je, že jsme se rozhodli převzít odpovědnost za duchovní stav sboru tak, jak nám ukládá Pán Ježíš Kristus v Písmu. Dosud jsme jakoby čekali, že řešení přijde samo, vyplýne z důrazu na osobní zbožnost nebo přijde od členů. Jako by se staršovstvo do určité míry zříkalo odpovědnosti za duchovní vedení sboru a čekalo, co se stane nebo co si členové sboru vyžádají, či že přijde nějaký Deus ex machina, zatřese celým naším sborem a ukáže nám, co máme dělat. Nicméně Pán Bůh už nám v Bibli naše poslání ukázal. Proto jsme nabyli určité odvahy otevřít tuto rozpravu jiným způsobem. Nikoliv jako nadřízení, ale jako služebníci.

Druhým podstatným zjištěním je, že ačkoliv sbor a členové jsou jedno, vystu-

pujeme před Pánem Bohem ve dvou pozicích. Pán Bůh jedná s každým z nás jednotlivě, ale současně si církev vyvolil jako svoji nevěstu a v celých dějinách spásy často jedná také s celými skupinami lidí, společenstvími nebo národy. Takto chce Pán Ježíš Kristus jednat nejen s každým z nás jako jednotlivcem, ale také jako se sborem. Rozprava o naplňování poslání tak není primárně o tom, abychom hodnotili osobní zbožnost každého z nás, ale především o tom, že jsme od našeho Pána dostali všichni společně poslání, které máme společně naplňovat, a Pán církve, ženich nevěsty, se bude ptát, jak jsme se k tomuto poslání postavili jako společenství.

Třetí podstatnou myšlenkou je, že jakkoliv je pěstování osobní zbožnosti každého z nás důležité a nepostradatelné, je třeba k této individuální rovině víry přidat tu společnou, sborovou. Mnoho let se náš sbor i staršovstvo s kazateli soustředilo na rozvoj osobní zbožnosti v naději, že dojde k oživení sboru jako takového. Tuto zkušenost nemá jen náš sbor, ale i jiné sbory naší církve. Zdá se ale, že tento způsob nevede ke kýženému výsledku. A je potřeba se ptát, co dělat, pokud tato teze nefunguje. Pokud očekávání, že individuální duchovní zbožnost vyburcuje celý sbor, selhává, je namístě se ptát, zda existuje jiný způsob, jak věci dělat, jak vést sbor k naplňování jeho poslání, jak se líbit Kristu.

Jednou jsem při cestě do práce hledal místo k zaparkování. Jel jsem již poměrně pozdě, takže místa v ulicích byla plná. Při hledání volného místa jsem jezdil stále po stejných ulicích, v jednom kruhu a čekal, kdy se najednou zjeví nějaké místo k zaparkování. A i když jsem měl možnost jet do jiných ulic, trasu jsem nezměnil. Až po třetím nebo čtvrtém kolečku mi došlo, že jediné blázen dělá tu samou věc pořád dokola a očekává, že dosáhne jiného výsledku. Odbočil jsem do ulice, kde jsem ještě to ráno nejel, a místo nakonec našel. Takže pokud čekáme, že důraz na osobní zbožnost, který není sám o sobě špatný a je důležitý, přinese duchovní oživení a obnovu sboru, můžeme takto žít ještě několik desítek let. Jenže se nabízí i možnost odbočit do jiné ulice a zkusit jiný způsob.

Naplnění poslání sboru je důležité i pro naši osobní zbožnost. Je to taková určitá synergie, kdy osobní zbožnost je povzbuzována duchovním růstem sboru a naopak. Současně je živý sbor místo, kam rádi budou přicházet noví lidé, kde i naše děti a děti sboru uvidí, že život s Kristem je živý, a zamilují si Krista i církev. Od té doby, co se mi narodily děti, si kladu otázku, jak před nimi obhájím svoji touhu, aby odevzdaly svůj život Kristu a byly spaseny, když současně mi stejně neleží na srdci naši sousedé, nevěřící příbuzní, kolegové v práci a jiní lidé. Je to jako kdybychom měli lék proti smrti a báli se o něm říci jiným lidem. To je přece absolutně šílené.

Poslední pátou myšlenkou je, že stojíme před velkou obnovou našich prostor. Již za minulého staršovstva a opakovaně i nyní zaznívá, že obnova prostor musí jít ruku v ruce s duchovní obnovou, abychom po skončení rekonstrukce nezjistili, že zde není nikdo, kdo by v nových krásných prostorách žil. Tento apel zaznívá i od jednotlivých členů. A tak rekonstrukce musí jít ruku

v ruce s duchovní rekonstrukcí našeho sboru. A to nejen z důvodu, že to považujeme před Pánem Bohem za správné a dobré, ale také proto, aby nedošlo k rozdělení našeho sboru. Myslím, že nikdo z nás nechce rekonstruovat modlitebnu jen pro samotnou rekonstrukci, ale je třeba zachovat jednotu, dbát na to, aby stavební i duchovní rekonstrukce šla ruku v ruce a abychom spolu otevřeně mluvili. Abychom neopakovali to, co se stalo při rekonstrukci v druhé polovině 90. let, kdy právě k takovému myšlenkovému rozdělení došlo.

Závěrem svého příspěvku bych chtěl říci, že staršovstvo dospělo ke zjištění, že náš sbor nenaplní své poslání, zejména v oblasti zvěstování evangelia. Byť je jisté, že individuálně jako členové se o toto snažíme a leží nám to na srdci, jako sbor v tomto děláme velice málo. Současně staršovstvo hledá způsoby, jak toto selhání v naplnění našeho poslání napravit. Uvědomujeme si, že sami máme limity svých schopností a znalostí, a nevíme, jak tento nedostatek napravit, protože kdybychom věděli jak, udělali bychom to. Nicméně zcela na rovinu přiznáváme, že nevíme, ale chceme s tím něco dělat. Za tím účelem nabízíme sboru, abychom se vydali společně dál a zkusili tento náš nedostatek společně změnit. Můžeme využít pomoci, kterou nabízí Rada CB prostřednictvím Odboru pro obnovu sborů, který již ví, jak na to, a ví, jak sborům, které hledají další cestu, pomoci. Výhoda tohoto programu je celosborové zapojení a snaha o využití stávajících silných stránek daného společenství a hlavně se jedná o program variabilní, který nechce nic diktovat a linkovat, ale pomoci. Samozřejmě je možné tuto nabídku nevyužít a zkusit něco jiného. To bude už záviset na vás.

za staršovstvo Lukáš Páček

SBOROVÁ KRONIKA

DUBEN / 2022

*Proto i my děkujeme Bobu neustále, že jste od nás přijali slovo Boží zvěsti
ne jako slovo lidské, ale jako slovo Boží, jímž skutečně jest.
Vždyť také projevuje svou sílu ve vás, kteří věříte.
1 Tesalonickým 2,13*

BLAHOPŘEJEME

kdy	komu	proč
1. 4.	bratru Janu Česnekovi z Brna	78 let
7. 4.	sestře Ivaně Nedělkové z Brna	78 let
20. 4.	bratru Antonínu Neuhybelovi z Brna	94 let
29. 4.	bratru Ladislavu Jílkovi z Bohumilic	76 let

POŽEHNÁNÍ

- ♦ V neděli 20. března bylo požehnáno **Tomáši Rousovi**, synovi Anny a Jana Rousových.

ÚMRTÍ

- ♦ V úterý 15. března zemřel ve věku 97 let bratr **Bohuslav Smutný**. Smuteční rozloučení se konalo 22. března v naší modlitebně.

Vzpomínka na bratra Bohuslava Smutného

23. srpna 1924 – 15. března 2022

Je pro mě velkou ctí, že mohu vděčně vzpomenout na milého Slávka Smutného. Vtěšnat celých 97 let plodného života do pár řádků však není možné. A tak to bude jen několik krátkých, spíše osobních vzpomínek doplněných podle jeho vlastního životopisu.

Bratr Slávek Smutný byl praktik, dodal bych křesťanský praktik. To je asi to první, co se mi vynoří z paměti. Nebyl velký filosof. Na svět a život se díval jasně a přesně očima technika. Svou víru, lásku projevoval konkrétními činy a rozhodnutími. Když bylo cokoliv potřeba sehnat, sehnal to zpravidla Slávek, ať se jednalo o toaletní papíry za socialismu nebo speciální elektronické součástky do rádia. Měl řadu obchodních styků doma i na západě a dokázal takřka nemožné. Když něco nesehnal on, tak už nikdo. Dokázal snad všechno spravit, vyměnit, vylepšit. Pomáhal lidem blízkým i vzdáleným opravovat instalace, při-

šroubovat garnýže a třeba sehnat a opravit dvířka ke kamnům. (Ta dvířka předtím vyjmul z vyhozených kamen v kontejneru na ulici. Bylo to v neděli. On v obleku, vyňal z kožené brašny kladívko, vlezl do kontejneru a dvěma odbornými poklepy dvířka sejmul. Teenageři, kteří ho pozorovali, to okomentovali slovy: „Čistá práce.“) Nebál se ani velkých činů. Díky jeho iniciativě máme dnes v předním domě výtah. Dal dohromady projekt, materiál, brigádníky. Byl na stavbě zástupcem investora, stavbyvedoucím, stavebním dozorem i zedníkem v jedné osobě. Jindy spolu s Petrem Láznickým starším sestavil z jednotlivých integrovaných obvodů, odporů a kondenzátorů třímanuálové digitální varhany. Zabralo jim to asi 2000 pracovních hodin, tedy přibližně jeden rok osmihodinové pracovní doby. Nástroj pak v našem sboru dlouhá léta sloužil.

To vše a mnohem víc bylo motivováno především touhou sloužit svými obdarováními Pánu Bohu. Byl aktivním členem sboru Církve bratrské v Brně na Kounicově ulici. Čtyřicet let prožil ve funkci staršího našeho sboru! To znamená, že čtyřicet let požíval důvěry od členů sboru, kteří ho opakovaně volili. Jako presbyter sboru měl na starost věci hospodářské a provozní. Jako starší sboru také občas kázal a jeho slova byla vždy jasná, stručná, praktická a konkrétní. Slávek byl v křesťanském životě jakýsi mystik praktičnosti. Službu bližním vždy doplňoval modlitbou a službou zvěstování evangelia o potřebě pokání a poznání Pána Ježíše Krista. To dělal zcela důsledně a vždy. Když například vytahoval zločince ze svět-

líku, kam spadl při útěku, neváhal mu během poskytování první pomoci před příjezdem záchranářů připomenout možnost pokání a nového života skrze Pána Ježíše Krista.

V jeho celém životě byla zřetelná touha po zvěstování evangelia. A v této věci podnikal i velké činy. A ty byly opět praktické. Stál u zrodu myšlenky obnovení křesťanského knihkupectví v přední části sborového domu. Za tuto věc se modlil i v době vlády soudruhů. A modlitby byly vyslyšeny. Knihkupectví Naděje bylo jedno z prvních v postsocialistické době. A sám tam prodával. A opět nezapomínal říci zákazníkům něco osobního z evangelia o Boží lásce.

Za dob socialismu, kdy tu vládla jedna povinná ideologie a kdy byla spolupráce se Západem na šíření jiných ideologií tvrdě pronásledována, stál u zrodu české sekce rádia TWR – zahraničního křesťanského rozhlasového vysílání, tehdy zakázaného a rušeného. Doma u Smutných se nahrávaly jedny z prvních pořadů, konaly se konspirační porady. Slávek spolupracoval při pašování rozhlasové techniky do Československa a nahraných českých pořadů a písní zpět. Zahraniční návštěvy doprovázel na okružních cestách za dalšími spolupracovníky a zároveň sloužil i jako tlumočník, včetně odborných technických záležitostí. Při jarních a podzimních změnách vysílacího schématu monitoroval kvalitu rozhlasového příjmu na různých frekvencích a výsledky kódované předával do zahraničí. A v devadesátých letech spolupracoval na zakládání a vedení české redakce TWR, měl radost, že zde křesťanské rozhlasové vysílání může svobodně působit.

Na Slávkovi bylo příznačné a příkladné, že měl rád přesnost, dochvilnost a pořádek. A v socialistických organizacích, ale i v církvi vládl často nepořádek a „bratrské fušerství“, jak sám říkával. Ne nadarmo se občas

rozohnil spravedlivým hněvem. Jako dítě jsem se ho někdy i trochu bál. A párkrát jsem to od něj i schytl. Pravda, rozdělávat ohýnek na střeše modlitebny byl opravdu hloupý nápad... Ale vždy se snažil, aby chvíle spravedlivého hněvu nezastínila dobré a pěkné vztahy. Když bylo potřeba, uměl se konkrétně omluvit, třeba i za lehce přehnaný hněv. A to i mladším lidem i svým dětem. Znal dobře biblický verš: *Hněváte-li se, nebrešte, nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce*. Slávek se vždy snažil žít podle Bible, znal mnoho veršů zpaměti, četl Bibli, komentáře, dokonce mnohé překládal. A verš o hněvu je příkladem konkrétní poslušnosti Pána Boha.

Vlastně jsem ještě přímo neřekl, co je zjevné, že Slávek Smutný byl tělem i duší křesťan. Jak napsal do kolonky „jiné důležité okolnosti“ ve vojenském dotazníku: *„V roce 1941 jsem čtením Bible a skrze kázání Slova Božího poznal, že jsem ztracený hříšník jdoucí do věčného zahynutí a z milosti Boží jsem směl uvěřit, že Ježíš Kristus zemřel, aby mne krví svou vykoupil. Od té doby jsem přijal Písmo svaté za pravidlo svého života. Snažím se milovati Pána Boha svého z celého srdce svého, ze vši duše své i ze vši mysli své a bližního svého jako sebe samého. Toto je nejdůležitější okolnost mého života.“* Sluší se připomenout, že tohle napsal na vojně v letech 1951–1952, v době nejtrvdších stalinistických čistek a poprav. Patřil do tzv. Stuartovy generace brněnského sboru, tedy do generace lidí, kteří se pro následování Krista rozhodli na evangelizačních bohoslužbách, kde kázal skotský kazatel James Stuart.

Na závěr bych rád zmínil pár životopisných dat. Slávek Smutný se narodil 23. srpna 1924 v Tišnově. Druhou světovou válku prožil jako dospívající mladík. Zažil totální nasazení, letecké bombardování, útoky na venkov, přechod fronty, ukrývání se ve sklepech, zasažení domu dělostřeleckým granátem i ruské rabování jejich domu.

Umírajícímu sousedovi zasaženému dělostřeleckou palbou četl z Bible a modlil se za něj, kousek od domu pohřbil padlého německého vojáka. Během války vystudoval vyšší průmyslovou školu technickou. Svůj profesní život zasvětil krásnému oboru technická zařízení budov. Pracoval jako projektant, později se věnoval katalogizaci různých zařízení. A díky tomu měl mnohé kontakty. Se svou budoucí manželkou Vlastou se seznámil v mládeži Jednoty československé. Chodili spolu osm let, vyčkal, až dostuduje lékařskou fakultu. Vychovali dvě děti, Marcelu a Daniele¹ a dočkali se i sympatických vnuků. Prožili spolu bez dvou dní 66 let manželského života. Vzhledem k tomu, že naše rodina Kučerů byla propojena s rodinou Smutných celkem čile, vím, že byl Slávek spolehlivým a pozorným manželem, laskavým i přísným otcem. Hodilo by se ještě mnoho povědět. O tom,

¹ *Tvar Bible kralické*

že do svých devadesáti let jezdil na kole, o jeho hezkém vztahu k přírodě, o tom, že uměl dobře jazyky, a to i svůj mateřský, miloval Kralickou bibli, měl charisma vítání u dveří ve sboru. Chodíval na modlitební chvíle a často, opět konkrétně a prakticky, se modlíval při bohoslužbách nahlas. I jako penzista byl stále aktivní, jak v pomoci, tak v psaní dopisů a překládání. S přibývajícimi lety tělo přestávalo poslouchat a chřadlo. Manželka a děti se o Slávka pečlivě a příkladně staraly do poslední chvíle. Zemřel 15. března, v den devadesátých narozenin své manželky.

A tak končím jeho vlastní modlitbou, kterou uzavírá svůj životopis: „*Díky, Pane, za život, za spasení, manželku, děti a vnuky, za obdarování i za to, pokud jsem mohl něčím být prospěšný. A díky za sbor, všechny bratry a sestry, přátele a jejich modlitby!*“

Podle vzpomínky Petra Kučery z pobřežního rozloučení doplnila a upravila rodina.

Informace o projektu

Odbor pro obnovu sborů (Cesta obnovy) při Radě CB vznikl se záměrem podpořit místní společenství naší církve na cestě poznávání a následování trojjediného Boha a naplňování Kristova poslání. Toužíme po tom, aby naše sbory byly **zdravé a misijní** (v rámci Cesty obnovy hovoříme o *10 znacích*, které jsou pro zdravé misijní sbory charakteristické). Jako odbor chceme sborům pomoci, aby se díky proměňující moci evangelia Ježíše Krista podílely ještě výraznějším způsobem na šíření Božího království v naší zemi i za jejími hranicemi. *Cesta obnovy* se nám k tomu zdá být dobrým nástrojem, nyní už i na základě zkušeností několika společenství Církve bratrské. V letech 2020 a 2021 ji dokončí devět našich sborů (Liberec,

Litvínov, Havířov, Český Těšín, Žižkov, Kyjov, Rakovník, Náchod, Vsetín). Reflexe těchto zkušeností nám také pomáhá celý proces dále vyladovat. Doufáme, že se nám i díky tomu – a kde to bude možné i díky aktivní pomoci těch, kteří již procesem prošli – podaří úspěšně vstoupit na *Cestu obnovy* s dalšími sbory.

Jedná se o proces, v němž sbor postupně prochází jednotlivými popsányými etapami a v němž je mu poskytnuto prostředí, zdroje a podpora pro to, aby mohl sám zevnitř **se zapojením většiny jeho členů a pod vedením Božího Ducha** spolupracovat na svém novém oživení.

Při přípravě tohoto procesu jsme se inspirovali zkušenostmi sesterských církví v zahraničí (v USA, Norsku, Francii) v rámci

Společenství svobodných evangelikálních církví (IFFEC), kterého jsme členy, a snažíme se uvádět tyto zkušenosti do našeho duchovního a kulturně-historického kontextu. Odrazovým můstkem je přitom pro nás navázaná spolupráce se službou *Congregational Vitality* sesterské Evangelical Covenant Church. Zároveň budujeme platformu (Vitality Europe) pro vzájemnou spolupráci a předávání zkušeností s obnovou v evropském evangelikálním kontextu (Francie, Norsko, Finsko, Dánsko, Švédsko, Německo, Španělsko, Slovensko). Tento proces zapadá do konceptu budování zdravých misijních sborů, jak na něm spolupracovaly Evangelizační odbor a Odbor pro zakládání a obnovu sborů při Radě Církve bratrské.

Rádi bychom ujasnili, že celý proces je svou formou zaměřen na **obnovu sboru jako celku**, nikoli primárně na obnovu života jednotlivců. Jde nám o společné hledání toho, co je třeba v rámci sboru podpořit a co případně změnit, jak posílit vnitřní i vnější růst celého sboru, o to, aby celý sbor společně hledal a nacházel své konkrétní místo při naplňování poslání, které dal Ježíš církvi. Věříme však, že výzvy spojené s úsilím o změny na celosborové úrovni a nutnost neustále přitom čerpat ze zdrojů Boží milosti, povedou též k vytváření inspirujícího prostředí pro obnovu a prohloubení duchovního života jednotlivých členů; jsme si vědomi toho, že sborová a osobní proměna jsou spolu úzce propojeny.

Biblickým pozadím Cesty obnovy jsou **první tři kapitoly knihy Zjevení**, v nichž Pán církve oslovuje různé sbory, popisuje jejich situaci a duchovní stav. Tam, kde jdou správnou cestou, povzbuzuje je k vytrvalosti, a tam, kde je to potřeba, vede je ke změně. Během procesu Cesty obnovy chceme společně naslouchat Bohu a sepsat „dopis“, který by byl základem dalšího

směřování sboru. Tento „dopis“ bude obsahovat tři části: zprávu *Přípravného týmu Cesty obnovy*, zprávu z *PULSu* (tj. dotazníku ke kritickému vyhodnocení stavu sboru) a výstup z celosborového setkání *Směřování sboru*. Stejně jako v případě dopisů ze Zjevení hlavním cílem nebude psaný dokument, ale uzdravující proměna společenství sboru podle Boží vůle. O to budeme v celém procesu usilovat například prostřednictvím modliteb, *Dobrody o vzájemných vztazích*, *Boboslužby vykročení* a především potom v poslední fázi nazvané *Podpora*, v níž se sbor vydá rozpoznaným směrem pod vedením staršovstva a ve spolupráci s *Týmem směřování sboru*.

Proces Cesty obnovy **vyžaduje určitý závazek** a trvá 3 až 4 roky. Jeho cílem je dotknout se „srdce“ sboru, aby byl zdravější a jeho působení bylo životodárné pro ty, kdo do něj patří, i pro ty, kdo ještě ne. Vyhlížíme ještě více živé vody tryskající ze života sborů do všech míst v našem okolí. Asi vám je jasné, že to bude něco stát. Znamená to věnovat tomu čas jako vedení sboru, vyhledat lidi, kteří se budou procesu aktivně věnovat, vytvořit prostor v životě sboru pro setkání spojená s *Cestou obnovy* a také vyčlenit určité finanční prostředky. V příloze *Harmonogram průběhu Cesty sborové obnovy* jsou vyznačeny klíčové události celé cesty. Kromě nich probíhají po celou dobu setkání týmů, modlitby, podpora ze strany odboru v podobě „kouče“, který se vám bude věnovat. Prosíme vás proto o moudré zvážení, zda se na tuto cestu chcete vydat, zda právě ona je Boží odpověď na modlitby za obnovu vašeho společenství. Členové odboru vám jsou k dispozici, aby vás při tomto hledání doprovodili prostřednictvím rozhovorů s kazatelem a staršovstvem či představením Cesty obnovy vašemu sboru.

Více na: <https://www.cestaobnovy.cz/o-nas/>

Z webových stránek vybral Lukáš Páček.

JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA

JEDNÁNÍ 14. a 28. 3. 2022 | BRNO

Přítomni: Petr Dadák, Karel Hůlka, Miroslav Křipač, Tomáš Nykodým, Lukáš Pacek, Jaroslav Štigler, Josef Vávra.

Omluven: Daniel Komrska

Jednání probíhala částečně v on-line režimu.

1. Rozhovor s kazatelem Davidem Novákem, předsedou Rady Církve bratrské

V březnu navštívil jednání staršovstva bratr kazatel David Novák, který kromě návštěv kazatelů a vizitací sborů navštěvuje také méně formálním způsobem jednání staršovstev. Předmětem rozhovoru byla aktuální témata, která prožívá náš sbor, jaké jsou před nyní největší výzvy a překážky, se kterými se vyrovnáváme. Měli jsme také možnost nahlédnout do témat, kterými se v současné době zabývá Rada Církve bratrské a ostatní sbory církve.

Bratr kazatel také shrnul ze svého pohledu možnosti celocírkevního Odboru pro obnovu sborů v rámci programu Cesta obnovy, který představil staršovstvu bratr kazatel Pavel Plchot minulý měsíc. Program je možné chápat jako moderovaný rozhovor o životě sboru, který ale nenahrazuje působení Ducha svatého. Může však pomoci v hledání, jakým směrem se daný sbor má ubírat. Jeho výhodou je široká škála možností, které může sbor využít. Tak lze oslovit různé typy sborů a sbory v různých situacích. Rádi bychom v rámci hledání

našeho působení a rekonstrukce sboru dali příležitost k podrobnějšímu seznámení se s tímto programem na společném setkání se všemi zájemci v nejbližší době.

2. Pomoc Ukrajině

V rámci finanční pomoci obyvatelům Ukrajiny vyhlásila celá řada organizací mimořádné sbírky, do kterých je možné přispívat přímo. Za všechny jmenujme sbírku Diakonie Církve bratrské, která má na Ukrajině dlouhodobé kontakty, a sbírka Sboru CB na Velké Lhotě pro zajištění přechodného ubytování uprchlíků v modlitebně na Valašsku. Také je možné podpořit organizace, které se konkrétní práci na Ukrajině dlouhodobě věnují, jako je Humanitární služba PAX a organizace Chut' pomáhat. Finanční dary je možné zaslat přímo na účet jednotlivých organizací. Jsme vděční, že řada členů se do těchto sbírek osobně zapojila. Staršovstvo rozhodlo o podpoře sboru na Valašsku také formou daru z prostředků našeho sboru.

Kromě finanční pomoci je možné poskytnout také materiální a dobrovolnickou pomoc v rámci některé z organizací,

kteřé působí v Brně, včetně pomoci formou nabízeného ubytování. Protože nemáme nyní k dispozici volné ubytovací kapacity v rámci sboru, začali jsme hledat možnosti, jak za pomoci sboru nabídnout ubytování uprchlíků formou pronájmu. Zatím jsou tyto možnosti v jednání. Pokud byste věděli o možnosti ubytování, které není možné nabídnout přímo uprchlíkům, je možné se obrátit na kancelář sboru nebo staršovstvo.

Staršovstvo odsouhlasilo také jednorázovou pomoc pro uvolnění kazatele ruskojazyčného baptistického sboru, který před několika lety začal působit v Brně, a nyní i do budoucna je třeba tuto službu výrazně rozšířit.

I nadále budou pokračovat modlitební setkání za situaci na Ukrajině v neděli večer ve spodním sále našeho sboru.

Hledáme průběžně další formy okamžité i dlouhodobější pomoci a děkujeme všem, kdo se na pomoci jakkoliv podílí.

3. Pobočka Diakonie CB v našem sboru

Sestra Noemi Komrsková rezignovala na pozici ředitelky Pobočky Diakonie CB

v našem sboru ke konci června 2022. Jsme velmi vděční za práci, kterou Noemi pro Pobočku Diakonie odvedla, a jsme rádi, že bude pokračovat v rámci Pobočky i nadále, dle svých zdravotních možností. Správní rada Pobočky spolu se staršovstvem a Diakonií bude nyní hledat další možnosti, jak v diakonské práci v našem sboru a Pobočce pokračovat.

4. Noc kostelů 2022

Letošním motem Noci kostelů je volný překlad 9. verše ze Žalmu 42:

Za dne at' Hospodin dává svou milost, celou NOC mu budu zpívat a chválit ho. Tématem našeho programu tak bude zpěv a chvála prostřednictvím několika koncertů. K „noční“ chvále Pána Boha se budou moci osobně připojit všichni zájemci. Pokud byste se chtěli podílet na organizaci Noci kostelů, nebo se jen chtěli připojit ke chválám osobně v modlitebně, přijďte **v pátek 10. června 2022.**

► staršovstvo

Vyznání Ukrajině

Ukrajinu mám ráda – na Podkarpatské Rusi v Mukačevě se mi v roce 1922 narodil tatínek a prarodiče tam žili od roku 1920 do roku 1939. Dědeček Pavel Černý tam vybudoval dětský domov naší církve ve Svaljavě, o který se staral, byl tajemníkem zemské péče o mládež a budoval i jiná zařízení pro děti.

Vždy jsem chtěla vidět tato místa. V roce 2015 se mi to podařilo, když mne tam s sebou vzal Petr Kučera. Navštěvovali jsme s ním rodiny ze sesterských sborů, kde byl někdo vážně nemocný a v nouzi. Těmto lidem Petr, mimo jiné, předával podporu z ústředí Diakonie, aby si mohli zaplatit chemoterapii, kterou jim jinak neposkytoval zdravotní systém. Navštívili jsme i sbory a všimli si jejich práce s dětmi i v chudých oblastech.

Nyní na tu cestu moc vzpomínám. Víím, že u nás ve sboru je mnoho lidí, kteří s bratrem Heczkem jezdívali na Ukrajinu pomáhat, přijímali ukrajinské hosty a mají tam přátele. Máme tam bratry a sestry!

Abych se potěšila, poslouchala jsem své, pro mě nejoblíbenější a nejkrásnější hudební dílo – Händlova Mesiáše. Jsou v něm biblické verše mapující celé dílo spásy našeho Pána Ježíše.

Árie zvěstují:

„Aj Bůh váš! Vstaň, zjevuje se sláva Pána.

Lidé chodící v temnosti uvidí velké světlo...

Jak krásné jsou nohy těch, kdo zvěstují dobré zprávy...

Proč se bouří národové, proč si lidé způsobují zlé věci...“

Moje nejoblíbenější árie je „Já vím, že můj Vykupitel žije...“

Nemáme jinou naději než Naději v Něm. Naději pro sebe, pro naše rodiny, pro náš sbor, pro naši zemi, pro Ukrajinu.

Potřebuji čas pro své srdce. Hledám utišení v Boží náručí, vyhlížím inspiraci k pomáhání, bude třeba asi dlouhodobě. Jsem nově vděčná, že máme MESIÁŠE, že mu všechen strach i svou lásku k trpícím smíme svěřovat.

► *Noemi Komrsková*

KALENDÁRIUM

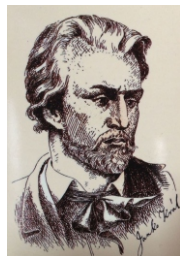
VĚCI DUCHOVNÍCH I SVĚTSKÝCH

16. 4. 1882 – v Klatovech narozen spisovatel a kritik Jaromír John (vl. jménem Bohumil Markalous), který v letech 1923–1928 působil jako učitel dějin umění v brněnském VUT.
19. 4. 1882 – ve vesnici Downe poblíž Londýna zemřel anglický přírodovědec Charles Robert Darwin, autor evoluční teorie o vývoji druhů.
21. 4. 1892 – ve Fryštáku narozen hudební skladatel a klavírista Jaroslav Kvapil, profesor na brněnské varhanní škole, konzervatoři a posléze také JAMU, mimo to také dlouholetý ředitel brněnské Filharmonie.
22. 4. – Den Země. Celosvětová akce zaměřená na podporu a propagaci ochrany životního prostředí. Slaven od roku 1970, od roku 1971 organizován OSN.
23. 4. 997 – v Prusku zavražděn při misi druhý pražský biskup Vojtěch.✿
23. 4. 1922 – v Brně narozen režisér Jiří Sequens.
23. 4. 1922 – v Brně zemřel filosof a spisovatel Josef Šafařík.
24. 4. 1822 – v Liptovském Mikuláši narozen slovenský básník a buditel Janko Kráľ.
25. 4. 1922 – v Olomouci narozen literární vědec a spisovatel František Všeťka.
27. 4. 1452 – Jiří z Poděbrad se stává zemským správcem českých zemí.
27. 4. 1912 – v Praze na Smíchově narozen historik umění a profesor na UK Jaroslav Pešina, přední znalec českého gotického umění.
29. 4. 1622 – pražský arcibiskup Jan III. Lohelius zakázal na území Čech a Moravy přijímání pod obojí.
30. 4. 1622 – Karlova univerzita byla svěřena do správy řádu jezuitů.

Jaroslav Kvapil

Janko Kráľ

Jiří z Poděbrad

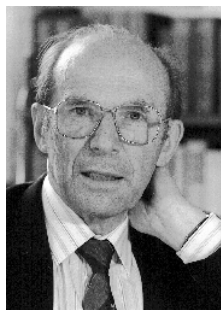

Jaroslav Pešina

♦ Události označené ✿ jsou rozvedeny v Letopisech (na straně 14).

Letopisy

k dubnovým výročím

3. 4. 1922 – narozen Jan Milíč Lochman. Pocházel z tradičního evangelického rodu. Maturoval v roce 1941 v Náchodě, pak vystudoval filozofii a teologii na Univerzitě Karlově. Studoval dále i

na univerzitách ve skotském St. Andrews a také v Basileji. Po návratu pak působil jako učitel filozofie a systematické teologie na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě UK. V roce 1968–1969 hostoval jako profesor na Union Theological Seminary v New Yorku a poté přesídlil v roce 1969 do Basileje, kde pak až do roku 1992 působil jako profesor systematické teologie na místní univerzitě. Působil ve Světové radě církví, Světovém reformovaném svazu a dalších významných církevních institucích. V roce 1998 obdržel od prezidenta Václava Havla Řád T. G. Masaryka III. třídy. Ve svém působení se soustředil na ekumenické hnutí a mezicírkevní dialog, snažil se svět také seznámit s historií a východisky českého reformačního hnutí. Byl rovněž významnou osobou v tzv. křesťansko-marxistickém dialogu. Zemřel 21. ledna 2004 v Basileji.

23. 4. 997 – smrt druhého pražského biskupa Vojtěcha. Pocházel z druhého nejvýznamnějšího knížecího rodu v Čechách, rodu Slavníkovců. Studoval nejprve doma v Libici nad Cidlinou a poté v saském Magdeburgu. Po návratu ze studií přijal nižší

kněžské svěcení a stal se pomocníkem prvního pražského biskupa Dětmara. Po jeho smrti byl pak Vojtěch (známý též pod birmovacím jménem Adalbert) zvolen 19. 2. 982 novým biskupem. Snažil se potlačit rozšířené

nešvary tehdejší společnosti – obchod s otroky, opilství a mnohoženství. Zejména u prvního z nich však tvrdě narazil u vládnoucího rodu Přemyslovců, kteří z obchodu s otroky měli značné příjmy. V roce 988 byl Vojtěch donucen opustit Prahu a uchýlil se k papeži do Říma, aby se posléze usadil v benediktinském klášteře na římském Aventinu, kde složil řeholní sliby. Po několika letech však český panovník Boleslav II. změnil názor na jeho službu (politicky to totiž vůbec nevypadalo dobře vyhnat vlastního biskupa) a vyslal k papeži Janu XV. poselstvo s prosbou, aby se Vojtěch do Prahy vrátil. Papež souhlasil, a tak putoval Vojtěch zpátky do Čech. Po návratu založil první mužský klášter v našich zemích v pražském Břevnově. Situace u nás se ale vůbec nezměnila a brzy došlo znovu k vyhocení vztahů mezi Vojtěchem a Boleslavem II., které vyústilo v druhý odchod Vojtěcha do Říma roku 994. O rok později byl rod Slavníkovců na rodové Libici přepaden přemyslovským vojskem a vyvražděn, což znamenalo definitivní konec jakéhokoliv uvažování o možnosti návratu Vojtěcha do Prahy. Obrátil se proto k polskému knížeti Boleslavu Chrabrému se záměrem vydat se

na misii k pohanským Prusům. Roku 997 tedy s polským doprovodem vyrazil do tehdejších Prus, i když byl předem varován, že se Prusové staví k jeho misii vrcholně nepřátelsky. Vojtěch nedbal na varování, pokračoval v misii a kácel u Prusů posvátné duby. 23. dubna 997 byl při odpočinku v posvátném háji Kunterna (zřejmě poblíž dnešní vsi Klincovka u Zelenogradsku), do něhož byl lidem vstup zakázán, Prusy zajat a následně rituálně zavražděn ochránci tohoto posvátného místa. Část jeho doprovodu ale byla ušetřena, aby pro výstrahu jiným mohla o jeho smrti podat svědectví.

Boleslav Chrabrý pak vykoupil od Prusů jeho tělo zlatem a nechal je uložit v kostele v Hnězdně. U jeho hrobu se roku 1000 setkali císař Ota III. s Boleslavem Chrabrým a založili v Hnězdně arcibiskupství, přičemž

prvním arcibiskupem se stal Vojtěchův bratr Radim (jinak Gaudentius). V roce 1039 ale Hnězdo dobyl český kníže Břetislav I., který nechal exhumovat Vojtěchovy ostatky a odvezl je do Čech (v polské tradici se však praví, že Břetislav byl tehdy podveden a vyzvedl špatné ostatky, a proto je Vojtěch dodnes uložen v hnězdenské katedrále). Vojtěchovy ostatky pak byly uloženy ve zvláštní apsidě rotundy sv. Víta na Pražském hradě, která byla později přestavěna na katedrálu sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Již od 11. století vystupuje sv. Vojtěch jako druhý patron české země. Zobrazován bývá nejčastěji jako žehnající biskup (v ornátu, s mitrou a s biskupskou berlou) držící buď Bibli nebo šípky, kopí či veslo (znaky svého mučednictví).

► Josef Vávra

Ze života mládeže

♦ S mládeží jsme v březnu pokračovali v naší aktuální sérii s názvem „Na jedné lodi“. Pustili jsme se do přemýšlení nad našimi vztahy se sourozenci, nad vztahy k nepřátelům a nad vztahem k Bohu – jak ho prožíváme a jakým způsobem ho posilujeme a budujeme.

Jedna z březnových mládeží byla mládež špagetová – a jak už název napovídá, společně jsme si uvařili kupu špaget. A co jsme si uvařili, to jsme taky snědli! ☺

foto – Jaroslav Štigler ml.

foto – Jaroslav Štigler ml.

foto – Jaroslav Štigler ml.

- ♦ Poslední sobotu v měsíci proběhla akce s názvem „Babinec“, na které se potkaly holky různého věku – od zástupců velkého dorostu až po mládežnice a maminky ☺. Za její organizaci stojí nejenom vedoucí mládeže, ale především Eliška Štiglerová a Alík Horká. Jsme moc rády, že jsme se mohly jako skupina holek z našeho sboru sejit, lépe se mezi sebou poznat a mít prostor k důvěrným rozhovorům. A protože nám spolu bylo moc dobře, plánujeme už teď další setkání.

foto – Adéla Bischofová

V následujícím měsíci nás čekají zamyšlení na téma velikonočního příběhu, Hod beránka na Zelený čtvrtek a společná mládež všech mládeží našeho seniorátu v Letovicích. Na společné chvíle se moc těšíme a budeme vděční za vaše modlitby, aby byla naše setkání naplněna Boží přítomností a přibližovala k Pánu Bohu každého z nás.

*za tým mládeže
Adéla Bischofová*

Duben v našem sboru

Nedělní shromáždění i biblické hodiny jsou přenášeny on-line prostřednictvím YouTube, platný odkaz najdete vždy na cb.cz/brno.

Pravidelné i mimořádné pobožnosti
(v 10.00, pokud není uvedeno jinak)

- 3. 4. kaz. Karel Hůlka + Večeře Páně
- 10. 4. kaz. Karel Hůlka (Květná neděle)
- 15. 4. **Velký pátek** – kaz. Karel Hůlka
- 17. 4. kaz. Karel Hůlka
- 24. 4. br. Josef Vávra
- 1. 5. kaz. Karel Hůlka + Večeře Páně

Modlitební chvíle vždy v neděli v 9.20.

Nedělní besídka vždy v neděli současně s pobožností.

Biblické hodiny (18.00)

- 6. 4. br. Petr Raus
- 13. 4. br. Josef Vávra
- 20. 4. kaz. Karel Hůlka
- 24. 4. kaz. Karel Hůlka
- 4. 5. br. Josef Vávra

Zkoušky pěveckého sboru

Každý pátek 16.45.

Dorosty i mládež

- Mládež – pondělí 17.30 – 19.30
- Malý dorost – úterý 17.00 – 19.00
- Velký dorost – čtvrtek 17.00 – 19.00

Klub rodičů a dětí

Středa – 9.00 (1× za 14 dní)

Přesné informace, pozvánky a aktuality sledujte, prosím, na webu Církve bratrské a na facebooku pod názvem CBmamaCluB, případně mohou být rozesílány e-mailem.

Tvořivý kroužek bude každou středu 14.30 – 17.30

Setkání seniorů – 12. dubna v 10.00

Fotbálek

Situace nejasná. Bližší informace podá Tomáš Kotrbatý (tel.: 605 307 274).

On-line setkání nad Bibli je každý pátek od 20 hodin. Adresa pro připojení je vždy v pátek večer na sborovém webu (cb.cz/brno).

Otevřené hovory o manželství (viz minulý Kompas)

Další aktivity:

Hledáme dobrovolníky-řidiče s vlastním autem, kteří by byli ochotni jednou za čas přivést do shromáždění bratry nebo sestry, kteří sami nemohou přijít nebo bydlí dál od Brna. Pokud byste se chtěli do této služby zapojit, prosíme, přihlaste se u sestry Křipačové.

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zasílali do redakční rady Kompasu.